

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 10.06.1983, sp. zn. 11 To 48/83, ECLI:CZ:NS:1983:11.TO.48.1983.1

Číslo: 35/1984

Právní věta: Při zrušení zajištění majetku obviněného podle § 349 tr. ř. není soud oprávněn žádným způsobem omezovat dispoziční právo obviněného s majetkem, zejména není oprávněn vyslovit, že se takový majetek uvolňuje pro uspokojení nároku poškozeného na náhradu škody. Za podmínek § 47 tr. ř. by soud ovšem mohl zajistit nárok poškozeného na takovém majetku obviněného, jestliže ještě nenastaly důvody, pro které by bylo třeba zajištění zrušit (§ 48 tr. ř.).

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 10.06.1983

Spisová značka: 11 To 48/83

Číslo rozhodnutí: 35

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Trest propadnutí majetku, Zajištění nároku poškozeného, Zajištění výkonu trestu propadnutí majetku

Předpisy: 141/1961 Sb. § 47

§ 349

§ 48

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 35/1984 sb. rozh.

Při zrušení zajištění majetku obviněného podle § 349 tr. ř. není soud oprávněn žádným způsobem omezovat dispoziční právo obviněného s majetkem, zejména není oprávněn vyslovit, že se takový majetek uvolňuje pro uspokojení nároku poškozeného na náhradu škody.

Za podmínek § 47 tr. ř. by soud ovšem mohl zajistit nárok poškozeného na takovém majetku obviněného, jestliže ještě nenastaly důvody, pro které by bylo třeba zajištění zrušit (§ 48 tr. ř.).

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 10. 6. 1983 sp. zn. [11 To 48/83](#).)

K stížnosti manželky odsouzeného J. S. proti usnesení městského soudu v Praze ze dne 23. února 1983 sp. zn. 1 T 10/80 Nejvyšší soud ČSR zrušil podle § 149 odst. 1 písm. a), odst. 3 tr. ř. v napadeném usnesení výrok, jímž bylo podle § 48 odst. 1 písm. c) tr. ř. zrušeno zajištění peněžních

částek 15 000 Kčs, 160 417,55 Kčs a 7000 Kčs a jímž byly tyto částky uvolněny pro uspokojení pohledávek poškozených. Sám rozhodl ve věci tak, že podle § 349 tr. ř. zrušil zajištění majetku odsouzeného J. S. vyslovené usnesením krajského prokurátora v Praze ze dne 13. srpna 1979 sp. zn. 2 Kv 20/78-8283.

Z odůvodnění:

Napadeným usnesením bylo podle § 48 odst. 1 písm. c) tr. ř. zrušeno zajištění peněžních částek 15 000 Kčs, 160 417,55 Kčs a 7000 Kčs zapsaných v knize trestních deposit krajské prokuratury v Praze a tyto částky byly uvolněny pro uspokojení pohledávek poškozených.

Dále bylo podle § 80 odst. 1 tr. ř. rozhodnuto o vydání věci (valut, resp. jejich ekvivalentu v Kčs) A. S.

Proti usnesení podala v zákonné lhůtě stížnost A. S., manželka odsouzeného J. S. Opravným prostředkem napadla pouze výrok, jímž bylo podle § 48 odst. 1 písm. c) tr. ř. rozhodnuto o zrušení zajištění peněžních částek 15 000 Kčs, 160 417,55 Kčs a 7000 Kčs zapsaných v knize trestních deposit krajské prokuratury v Praze a o uvolnění těchto částek pro uspokojení pohledávek poškozených. Stížnost zdůvodnila v podstatě námitkou, že převážná část těchto prostředků pochází z prodeje rodinného domku, který měla s odsouzeným J. S. v bezpodílovém spoluvlastnictví manželů, a z této námitky dovozovala svůj nárok alespoň na jednu polovinu výtěžku z prodeje rodinného domku.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal podle § 147 odst. 1, 2 tr. ř. správnost výroku o zrušení zajištění peněžních částek a o jejich uvolnění pro uspokojení pohledávek poškozených i řízení předcházející této části usnesení a dospěl k těmto závěrům:

Městský soud v Praze nepostupoval správně, pokud vůbec rozhodoval podle § 48 odst. 1 písm. c) tr. ř. Podle tohoto ustanovení se zruší zajištění nároku poškozeného na majetku obviněného, uplynuly-li dva měsíce ode dne, kdy - mimo jiné - nabyl právní moci rozsudek, jímž byl obviněný uznán vinným. Použití citovaného ustanovení je vázáno především na předpoklad, že před tím došlo podle § 47 odst. 1 tr. ř. k zajištění nároku poškozeného na majetku obviněného. Tento předpoklad v posuzovaném případě splněn nebyl. Nárok žádného z poškozených totiž nebyl zajištěn způsobem upraveným v § 47 tr. ř.

Usnesením krajského prokurátora v Praze z 13. srpna 1979 sp. zn. Kv 20/78-8283 byl podle § 347 odst. 1 tr. ř. zajištěn majetek obviněného (nyní již odsouzeného) J. S. Toto rozhodnutí tedy směřovalo k zajištění výkonu očekávaného trestu propadnutí majetku. Pravomocným rozsudkem, jímž trestní stíhání odsouzeného J. S. skončilo, trest propadnutí majetku však nebyl uložen. Pominul tedy důvod, pro který byl majetek odsouzeného zajištěn. Proto mělo být podle § 349 tr. ř. rozhodnuto o zrušení zajištění majetku odsouzeného.

Na rozhodnutí, jímž byl podle § 347 odst. 1 tr. ř. zajištěn majetek odsouzeného, nemohlo tedy v žádném případě navazovat rozhodnutí podle § 48 odst. 1 písm. c) tr. ř., ale jedině rozhodnutí podle § 349 tr. ř.

Kromě toho se rozhodnutí podle § 48 odst. 1 písm. c) tr. ř. - jak je z napadeného usnesení výslovně zřejmé - týkalo jen určité části zajištěného majetku odsouzeného, ačkoli rozhodnutím podle § 347 odst. 1 tr. ř. byl zajištěn celý majetek odsouzeného. Navíc městský soud v Praze v rámci rozhodnutí podle § 48 odst. 1 písm. c) tr. ř. řešil otázku, jakým způsobem má být s uvolněnou částí zajištěného majetku odsouzeného naloženo, což je rovněž v rozporu se zákonem. Soud totiž nemůže rozhodovat o tom, komu má být původně zajištěný majetek předán (srov. č. 31/1970 sb. rozh. tr.). Pouze pro úplnost Nejvyšší soud ČSR dodává, že rozhodnutí podle § 48 odst. 1 písm. c) tr. ř. v dané věci učinil předseda senátu, ačkoliv takové rozhodnutí příslušelo senátu v neveřejném zasedání (§ 47 odst. 4 tr.

ř., § 240 tr. ř.).

Z toho, co bylo výše uvedeno, vyplývá, že předseda senátu městského soudu v Praze měl podle § 349 tr. ř. zrušit zajištění majetku odsouzeného J. S. vyslovené usnesením krajského prokurátora z 13. srpna 1979 sp. zn. 2 Kv 20/78-8283.

Nejvyšší soud ČSR proto v napadeném usnesení zrušil výrok podle § 48 odst. 1 písm. c) tr. ř. a nahradil ho výrokem podle § 349 tr. ř.

Při rozhodování podle § 349 tr. ř. však nebylo možno zabývat se dalšími dispozicemi s majetkem odsouzeného, resp. s některými jeho částmi.